

GYÖNGYMONDATOK.

(Újkori írótól).

Halandóság.

A természet úgy akarta, hogy nemünk fizessen a halálnak adóba harmadfél százalékot. Ez egy változhatlan törvény, mely ellen a szaktudósok hasztalan küzdenek. *II. Frídrik.*

Minden parányon olvasom azt a kérlelhetlen felírást: mulandóság: *Schiller.*

Hallgatás.

A szegény embernek egy barátja van: a hallgatás. Tisztelni kell a kormánypálczát, a mely legelső a botok között. *Hugo Victor.*

Füledet bírja mindenki, szódat kevés; ítéletet hallj bárkitől, te ne mondj! *Shakespere.*

Sokszor a hallgatás a legnagyobb vád. *Jókai.*

A nép néma hallgatása csendes, de borzasztó beszéd a zsarnok ellen. *Saphir.*

Nem kisebb mesterség hallgatni, mint beszélni, csakhogy azonban biztosabb és könnyebb. *Petrárka.*

Halhatatlanság.

Szükség elébe kerülni azok gondolatának, kik azt hiszik, a társadalom jóléte rovására, hogy a lélek halandó. *Voltaire.*

Csak a múzsák védik meg némelyek életét a haláltól. *Göthe.*

Az élet minden perczben siet az örökkévalóság felé; a test a földön, hol azt a lélek hátrahagyta, hátramarad, mint egy érzéketlen terű. *Hugo Victor.*

A halottak feletti végtisztelet szomorú kötelesség volna, ha a vallás intését nélkülözni kellene. A vallás a sirből született s a sir nem lehet nélküle. Jó, hogy a remény szózata a koporsóból kel fel; a halhatatlanság jár némileg a halott körül. *Chataubriand.*

Gyűjtötte: KISS MIHÁLY.

IRODALMI ÉRTESITŐ.

A Jézus asztalánál. Beszédék. Irta *Péterfi Dénes* kolozsvári unitárius pap. Kolozsvár, 1900. Ajtay K. Albert könyvnyomdája.

E kötetéről folyóiratunkban külön ismertetést nem irunk. De álljon itt ismertetésül az, a mit arról a „Prot. E. és Isk. Lap“ s az „Erdélyi Prot. Lap“ irtak.

A Prot. E. és Isk. Lap, a szerző személyére vonatkozó rokonszenves nyilatkozat után, így ír a kötetéről: „Szerzője azok közül az unitáriusok közül való, a kik keresztyén theismusokban csaknem az evangélium mesgyéjéig jutottak; a kik komolyan hisznek az ember Jézusban, csak még az Isten-ember Krisztusban való hitök hiányzik. Ebben a szellemben van irva Péterfinék a fenti czim alatt közzétett urvacsorai beszéd és imádság gyűjteménye. Költői lélekkel, színes, ékes magyar nyelvezettel, sőt mondhatni, némi vallásos ihlettel és melegséggel is, de Jézus Krisztusban, mint Üdvözítőben való hit nélkül. Azt azonban el kell e gyűjteményről is ismernünk, hogy mind a beszédék, mind az imák valódi gyöngyei a magyar unitárius irodalomnak.“ — Az Erdélyi Prot. Lap pedig így: „Szerző álláspontján az urvacsorai asztal csak az emlékezés asztala. Szerintünk pedig Jézus asztalánál nem hiányozhatik épen maga a Jézus s igazi úrvacsora az, hol az Úr Jézus *jelen van*. E jelenlét alatt természetesen nem értünk mi transsubstantiatiót, sőt consubstantiatiót sem; mert nekünk az, a mi örökkévaló, a mi isteni, az: *lélek*. Ah, ha Jézusunk lelki jelenlétének s a Jézussal hit által való egyesülésnek mysteriuma ihletné Péterfi Dénes szemlélődő lelkét, ragyogó phantasiáját, álhíatos szivét!! . . . Mindazonáltal e könyv — theol. álláspontja mellett is — igen érték s könyv. Első rangú irói kvalitással van irva. Hangelatot, gondolatokat ébreszt a nem unitárius olvasóban is s rá vall kitünő mesterére: Péterfi Dénesre.“

Talán nem is szükséges mondanunk, hogy előttünk a kötet értékét még az is emeli, a hogy abban az urvacsoráról való hitnézet és a Jézus személyének felfogása nyer kifejezést. (A.)